

KURJER LITEWSKI

w WILNIE dnia 25. Stycznia V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 15 stycznia. Generał infanteryi Wiazmitinow na własną prośbę uwalnia się od obowiązku głównie kommanderującego w S. Petersburgu, Generał infanteryi X. Lobanow Rostowski został wojennym Gubernatorem w S. Petersburgu. Od armii GM. Raiewski umieszczony jest w świcie Monarszey. Stanu konsyliarz Speier otrzymał order S. Anny 2 klasy. Ober Forstmeister Twerski Swierczkow order S. Włodzimierza 4 klasy.

Za najwyższym rozkazem Minister sprawiedliwości X. Łopuchin donosi Chorążemu Połockiemu, który prosił ażeby przyjęto w Senacie apellacyjną skargę jego bez opłaty przepisanej prawem, w sprawie o majątek z konsyliarzem Kandybą, i żeby tę sprawę osądzono nie czekając kolei; ponieważ Połocki przepuścił termin roczny dozwolony do podania apellacyi, prośba jego nie jest przyjęta.

Wyznaczonym opiekunom do majątności Szkołowskiej obywatelom Białoruskim Wincentemu Gordziałkowskiemu i Józefowi Szostakowi skarżącym się na 3 departament Senatu, który nie dopuścił im wdawać się do wewnętrznych urządzeń tego majątku, i brać procenta z dochodów onęgo, rozkazując ieszcze ażeby zwrócili co już wzięli z tychże dochodów pieniędzmi i sprzętami: J. J. Mość przeyrzawszy Senatu wyrok, i znaydując że przynoszący prośbę odstąpili prawideł im przepisanych w zarządzaniu pomienioną majątnością, która była powierzona ich staraniu z przypadku będących na niej skarbowych niedoborów, rozkazał skargę ich zostawić bez odpowiedzi, ponieważ postanowienie od Senatu uczynione jest z prawem zgodne.

Podporucznikowi Jgnacemu Misiewiczowi skarżącemu się na sąsiadującego z nim obywatela Hołyńskiego i żonę, którzy Misiewicza zkrzywdzili, niech skarży się na nich gdzie prawo kazało.

Majorowi Janowi Nowickiemu który prosił o wyznaczenie summy pieniężnej z majątku pozostałego po krewnym jego Jerzym Horwacie, dla dokończenia zaczętego kościoła budowli, jak sam Horwat w testamencie przepisał: o dopełnienie woli testamentowej Horwata Nowicki prośbę ma podać gdzie prawo kazało.

WIEDEN d. 16 stycznia. Według listów odebranych z Semlina, które powtórzyły wiadomość przyslaną z Bośni, G. Marmont kommanderujący en chef wojskiem Francuzkiem w Dalmacyi i Albanii, liczbę żołnierza swojego nagle pomnożył do 80 t posiłkami ze Włoch odebranymi; które od rezerwy trzeciej G. Baraguey d' Hilliers oderwane, przez Wenecyą, Jstryą nie-

znacznie przeszły do prowincyi pomienionych. To sprawiwszy wodz kilka regimentów posłał ku granicom Bośni przyległym, iakoż rozłożyły się wszystkie w Helan, Knin, Klutz, Unaz, Petrowaz, innych miejscach. Kommandanci Tureccy, którym straż i bezpieczeństwo granic jest poruczone, widząc zbliżających się gromadnie cudzoziemców, niemieszkając wysłali gońców do ich kommandanta i pytali się o przyczynę tak nadzwyczajnego obrótu. G. Francuzki dał odpowiedź, która ponieważ mniej wyraźna i obiętna była, więc kommandanci co rychley o wszystkiém donieśli Bekirowi Baszy Trawnickiemu.

Ten mając wiele do czynienia, nie odebrawszy żadney instrukcyi z Constantinopola na podobne przypadki, wysłał gońca zapytując się Mustafy 4, co miał czynić. Sułtan przez tegoż gońca obiawił wolę swoją, którą pełniąc ściśle Bekir, d. 4 grudnia dał powszechne zalecenie wszystkim naczelnikom i gromadom Bośniaków, ażeby się zgromadzali pod bronią na miejsca wyznaczone w liczbie najmniej 60 t; co wykonać mają koniecznie pod surową odpowiedzią przed końcem grudnia. Już są wytknięte 3 obozy na przyjęcie tego ludu pod Trawnick, Seraio, Warez. Co niżej nastąpi, tymczasem dla utwierdzenia ściany Dalmackiej Bekir wysłał z Seraio 2 t. wybranych żołnierzy; ta jest straż przednia, za którą poszły 2 dywizye z powiatów Nissoka i Uranduka zebrane. Podobne rozkazy odebrali Baszowie Albanii i prowincyi odleglejszych, każdemu zalecono ażeby zważając ludność i dostatek kraiu powierzonego rządowi swemu jak najwięcej żołnierza zwołali, uzbroili, i jak naprędzey prowadzili do granic Dalmacyi, Raguzy, Montenegro. Czekamy niecierpliwie dalszych przypadków; już wiadomość przysłała, że na granicach Dalmacyi zaszło kilka mniejszych utarczek.

Takie obróty w krajach ościennych kazały rządowi Austryackiemu mieć się na baczności. Już dawniej regimenta niektóre odebrały rozkaz ciągnąć do Tureckich granic, teraz więcej posłano do Węgier, i kordon potężnie zmocnić kazało, mianowicie od ściany Serwianów.

Uroczystościom Wiedeńskim z powodu zaślubienia Monarchy k. nica niema. D. 11 był wspaniały Karuzel; tegoż d. u dworu dano kosztowną biesiadę deputacyi od stanów Węgierskich z powinszowaniem przysłanej, na którą zaproszeni byli wszyscy tego narodu Magnaci znaydujący się w stolicy; obiadających odwiedził Cesarz z małżonką, córką, następcą tronu, i Arcy X. Palatinem. Urząd W. Koniuszego po dobrowolnem odstąpieniu X. Dietrichsteina oddano X. Kaunitz,

Podkomorzego sreber koronnych Graffowi Trautmansdorf synowi X. Marszałka dworu. Adam Paris z potomstwem wyniesiony na dostojność Hrabiego.

Rapporta do rządu przysłane z wojskowych granic w Węgrzech Croacyi, Sclawonii, Bannatu pokazują, że w r. 1807 tam zebrano iedwabiu surowego 1066 centnarów; r. 1806 w tychże powiatach nie zebrano nad 546 centnarów. Tak nagły i wielki wzrost krajowego przemysłu pokazuje, czego rząd może dokazać w krótkim czasie, gdy usiłujących ludzi przemysł i pracę umie oświecać, zachęcać, nadgradzać. Bez wątpienia w latach następnych tak wiele iedwabiu wydadzą prowincye Węgierskie, iż rękodzieła całej Monarchii nie tylko w ten produkt opatrzone będą przyzwoicie, ale też obywatele niemało zagranicznym onego dostarczą. Nie mamy ieszcze pewney z doświadczenia wiadomości, czyli ten Węgierski iedwab równa się w dobroci Włoskiemu, nad którego niedostatkiem ubolewali tak bardzo manufakturzystowie Austriaccy.

W roku zakończonym umarło w Wiedniu ogółem osob 13764, narodziło się dzieci 12756, zaślubionych par 2727; w r. 1806 umarło osob więcey niż teraz 6600; lecz to się stało po zakończoney wojnie, gdy szpitale były napełnione choremi i ranionymi żołnierzami.

Familia Cesarska d. 14 odwiedziła nowo zbudowaną salę Apollinową dzieło Architekta Wolfohna; zgromadzenie było bardzo liczne i świetne; kraiovi i cudzoziemce wyznają iednomyślnie, że równey sali do publicznych zabaw niema w Europie.

Po wyjeździe Imperatora Francuzkiego z Mediolanu Król Bawarski z małżonką i synem został na czas mełaki u córki swojej Wice Królowey Włoskiej; w styczniu ma powrócić do Munchen; na przyjazd jego do miasta Inspruck stolicy Tyrolskiej zgromadzić się kazano wszystkim strzelcom całego kraiu i pogranicznym Bawarskim; naycelniey trafiający w tarczę ma odebrać od Króla nagrodę dukatów 1000.

COPPENHAGA d. 5 stycznia. Mała fregata którą w lepszych czasach Jerzy 3 darował następcy tronu Duńskiego, nie została spalona przez Anglików, iak mówiono, lecz do Yarmouth zawinęła, przybycie tego statku sprawiło przykre wrażenie na umysłach obywatelów; wszyscy to odesłanie daru poczytali za obelgę narodowi wyrządzoną. Niedawno płynący na morze Bałtyckie okręt zatrzymano w Sundzie; okazał papiery, z których się pokazywało, że nie był Angielski, aniteż nieprzyjacielską własnością ładowany; lecz te świadectwa były fałszywe, prawdziwe znalazł utajone maytek Duński; więc na konfiskatę poszedł; sukna i kazimirów znaleziono w nim za 100 t. talarów. Kompania Duńska Azyatycka wkrótce czeka powrotu z Tranquebar 3 okrętów swoich, których ładunek wynosi 2 milliony 200 t. talarów; szczęśliwie uysć wszystkie miały przed pogonią Angielską.

Ofiary dobrowolne na zbudowanie flotty no-

wey są bardzo wielkie po wszystkich prowincjach Królestwa; między innemi godzi się wspomnieć Ministra Schimmelmann, który darował ten koniec srebro stołowe wazące lotów 2 t. Zegluga przez Sund w r. terażn. była mierna, z tym dochod koronny bardzo szczupły; statków które cło zwyczajne opłaciły nie liczono nad 6240; z tych było Angielskich 2622, Duńskich 1212, Szwedzkich 1379, Pruskich 267 Amerykańskich 206, &c, licząc każdy okręt dwa razy, gdy wpływał na morze Baltyckie, i z niego na północne powracał.

CASSEL d. 7 grudnia. Król Hieronim ogłosił następujące urządzenia wojskowe i cywilne. G. Rewbell będzie wodzem i dywizyi, Rivaud 2, Eblé 3; Diemar, Boerner, Webern, Lehsten, Motz kommandantami departamentowemi. Departament Elby stolica Magdeburg dusz ma 254 t. Departament Fuldy stolica Cassel dusz 240 t. Departament Harz stolica Heiligenstadt dusz 210 t. Departament Leine stolica Goettingen dusz 146 t. Departament Ocker stolica Brunswick dusz 268 t. Departament Saale stolica Halberstadt dusz 206 t. Departament Werra stolica Marburg dusz 254. Departament Weser stolica Osnabruck dusz 335 t. Ogółem Królestwo Westfalskie dusz liczy million 913 t.

Po tym urządzeniu Król dał odezwę do Biskupów krajowych i duchownych zwierzchników, ażeby zalecili ludowi modlitwę za szczęśliwe powodzenie Monarchy, który do sprawowania rządów państwa obyczajem Chrześciańskim przystępuje od wezwania pomocy i błogostawieństwa Królującego na Królmi. Mieszkańce po wszystkich prowincjach ogłoszenie konstytucyi nowej przyjęli z oświadczeniem radości, iako deskę zbawienia, spodziewając się pod rządem ustanowionym spoczywać w pokoiu, i nadgrodzić sobie te straty, które ponieść musieli znaczne i bolesne z pod iednego berła przechodząc pod drugie.

LISBONA d. 19 grudnia. Przed kilku dniami pospółstwo stolicy naszej zrobiło wielki rozruch; pobudki niewiadome; lecz G. Junot użył prędko siły zbrojney, i spokojność bez trudności przywrócił. Handel Portugalski zupełnie zaginął; lądowego z Hiszpanami nie było nigdy, morski dziś iest niepodobny dla krążących w bliżkości flott Angielskich. Woyska Hiszpańskie wkraczając z Gallicyi do kraiu Entre Minho et Douro, główny port, miasto handlowe Porto zaięły bez odporu. Na początku grudnia do Gibraltaru zawinęły Angielskie okręta Queen i Windsor Castle od 98 armat, prowadzące 40 statków przewozowych, na których było 9 t. żołnierza lądowego z Messiny pod kommandą G. Moore. Ten lud ma tylko dni 14 spoczywać, i odeysć do Anglii, czyli też na wyprawę do Ameryki południowej. Zdaie się iż Brytańnia W. o morzu śródziemnym zapomina zupełnie, ponieważ w Malcie tylko mocny garnizon zostawiono. Sycylia inney obrony nie ma prócz garstki szczupłej krajowych żołnierzy i flotty Lorda Collingwood, która krążyć nie przestae w onych stronach.

Przybycie pomienionego woyska zrodziło troskliwość w Gibraltarze, gdyż ta twierdza żywności mając mało nie może przybyłym dostarczyć potrzeb; naywiększy jest niedostatek mięsiwa, które zastępuje bogaty ryb połow. Z G. Moore znajdują się Fraser, Paget, Oakes, Winwad. Domyślają się niektórzy, że ta potęga wprzód będzie użyta na podbicie Ceuty; iakoż G. Moore siadłszy na fregatę odpłynął z Gibraltaru dla rozmówienia się z Admiralami Purwis i Sidney Smith krążącemi pod Cadix i Lisboną. Pierwszego eskadry niedawno rozrzuciła straszliwa nawałność, lecz Anglicy wkrótce zebrać się potrafili bez wielkiej szkody. Wszystkich im ieńców Turcy rzetelnie wydali według brzmienia kapitulacyi podpisanej przy zwróceniu Alexandryi. Uważamy, że teraz Brytaunii W. Ministrowie nowym sposobem dają obrót morskiej i lądowej potędze narodu swego; pierwsza ściśle zamyka wszystkie porty naybardziej, w których nieprzyjazne Mocarstwa mieć mogą zbrojne okręta; druga już dziś nie jest rozrzuconą jak była w roku przeszłym; lecz w części znaczney zmierza do podbicia takich miast i krajów, które zysk naywiększy zwycięzcom obiecuia.

LONDYN d. 30 grudnia. Żeglarz z Oceanu spokojnego powracający powiada, że gdy d. 18 sierpnia w Lima stolicy Peruńskiej odebrano wiadomość o zwycięztwie G. Liniers, oswobodzeniu Platy, i zupełney porażce woysk Angielskich, obywatele radość naywiększą oświadczyli, przez kilka nocy oświecając wszystkie domy. Na pierwszy odgłos niebezpieczeństwa grożącego Buenos Ayres 25 t. ochotników dobrowolnie podało imiona swoje Wice Królowi do odprawienia czynney kampanii przeciw naiezdnikom dzierżaw Amerykańskich Katolickiego Króla. Wkrótce obaczemy, jeśli podobną gorliwość okażą za nadejściem powtórney wyprawy Angielskiej, o której celu nikt u nas nie wątpi. Cotton ma zamykać Lisbonę, Sidney Smith z G. Spencer uda się do Brezylji, dla dopomożenia Regentowi.

Bogate floty kupieckie Chińska i Canadyjska szczęśliwie zawinęły do portów naszych; mówiąc w powszechności roku ter. nieprzyjacielscy korsarze mniej Anglikom szkodzili iak dawniej; ze wszystkich okrętów które z Portugallji powracały bogatym ładunkiem obciążone, ieden tylko poymany trafił do Vigo, na którym znajdowała się wielka summa w piastrach. Do Brezylji posyłamy wiele statków z rozmaitym towarem Z liniowych okrętów Regenta ieden tylko zawinął do Plymouth dla naprawy, znacznie uszkodzony gdy z Tagu na morze wychodził; wszystkie inne żeglując do nowego świata po 30 maytków Angielskich dla pomocy przyjeły. Poseł Lord Strangford pożegnawszy na morzu Regenta przybył do Londynu, i niebawiąc wyjeżdża do Brezylji w poselskiej dostojności. Dał Ministrom obszerny raport, z którego wywiązuje się ta pewność, iż Regent zagrożony wojną od Anglików którym zamknął porty, i najazdem Francuzkim, obrał nasze przymierze; eskadra jego niesie do Brezylji głów

ogółem 17 t. pod kommandą Admirala Acunha Sottomayor.

Kongres Amerykański swojemu Prezydentowi d. 25 listopada dał moc nieokreśloną nie wpuszczania do portow RPtey okrętów naybardziej Angielskich, i zabierania ieśliby gwałtem wnieść usiłowały. Nastąpią wkrótce podobno inne urządzenia do wojny zciągające się; coraz albowiem niknie bardziej nadzieia zachowania pokoju; ieżeli Anglia stara się przywrócić zgodę, Mocarstwa nieprzyjazne usilują Amerykanów pociągnąć do sprawy swojej; ieżeli z naszej strony oświadczamy nieiaką grzeczność i powolność, rozjątrzeni dawnemi obelgami Republikanci to przypisując boiaźni zapalają się do zemsty. Admirał Cochran z okrętami Belleisle, Alexander od 74 armat i 3 fregatami krążąc w bliskości wysp Duńskich, czeka na przybycie G. Bówyer, który ma przeprowadzić woysko lądowe z Barbados, wtenczas regularny atak nastąpi.

Regent Portugalski nie chciał oyczyzny opuścić, przeto pisał do rządu naszego na końcu września, żebyśmy sił zbroynych do uścia Tagu nie posyłali, gdyż te przeszkodzić mogły do pomyslnego skutku negocyacyi z Francją trwającej. Zdało się inaczej Ministrom Angielskim, którzy w zamknięciu portów upatrywali zniewagę narodu. Gdy już Portugalska flotta wychodziła na morze, zawiał do portu okręt Brezyljski z ładunkiem bogatym; ten do Anglii odesłano, Archiwa koronne uprowadzone. Zdrowie Królowey matki Regenta od lat wielu słabe polepszyło się w kilkodniowej żegludze. Politycy Angielscy obszernie wyliczają niezmierne korzyści, iakie przynieść musi koniecznie nam i Brezyljanom odmianna terażnieysza. Inni przepowiadają że Lord Collingwood wkrótce ma przedsięwziąć zdobycie Dardanelskiej cieśniny i szturmowanie Constantinopola. Ambassador Lord Paget powrócił z tamtąd, i donieść miał rządowi, że wszystkie usiłowania jego były daremne; Turcy na lądowanie jego i zagaienie negocyacyi o pokoy zezwolić nie chcieli.

Thornton wyznaczony posłem do Stockholmu, co dowodzi że z Gustawem Adolfem trwa przymierze. Okręta Polyphemus i Africa od 64 armat przyniosły z Montevideo 3 miliony piastrów wzięte od Hiszpanów za przedane im Angielskie towary. Rząd Amerykański postanowił odtąd utrzymywać woysko morskie i lądowe z samych tylko rodaków złożone, naybardziej zaś nie dopuszczać, ażeby z krajowemi nie były pomieszane zbiegi zagraniczne; ten wyrok już do skutku przychodzić zaczął w New Yorck, z kąd wielu dezertarów Angielskich odprawiono. Sławny G. Moreau kończąc podróż przedsięwziętą do wszystkich prowincyi RPtey, zwiedzwszy już północne przeniósł się do południowych, i bawi w New Orleans stolicy Louisiany. Oppozycya nam zapowiada burzliwe obrady w następującym blisko Parlamencie; naczelnikami iey w izbie niższej są Whitbreath, Ponsonby, Lord Petty. Nie rozumiemy żeby Ministrowie śmieli przewlec ieszeze

zwołanie onego; od r. 1688 rzadko tak długie wakacje bywały.

Nawałność rozrzuciła eskadrę Admirała Purwisa pod Cadix, wszystkie okręta mniej albo więcej utraciły, 5 zepsutych zostało tak dalece, iż musiały odpłynąć do Gibraltaru dla naprawy. Słychać iż następca Admirała Smith Cotton ma wyraźny rozkaz zniszczyć Portugalskie okręta w Lisbońskim porcie, ażeby tych Francuzi użyć nie mogli. Rząd nasz ściśle dochowuje kapitulacyą w Coppenhadze podpisaną z G. Peymann; między innemi warunkami ten był, że z obu stron uwolnić miano ienców do d. 7 września poymanych; przeto Admiralicya zgromadzić kazała na jedno miejsce wszystkich Duńczyków, którzy z tego warunku mogli korzystać, i do oyczyzny odesłała. Krótco przedtem maytkowie tego narodu w Reading słabo strzeżeni bunt podnieśli; zprowadzony żołnierz Angielski spokojność przywrócił. Mieśliśmy niedawno w Londynie pożar, który mógł przynieść niezmierną klęskę, gdyby rychło nie był zgaszony; zapaliły się magazyny wschodniej kompanii; przecie zakończyło się wszystko na postrachu, i spaleniu 9 t. worów pieprzu.

Król ogłosić kazał 2 wyroki godne uwagi; pierwszy wyraża, iż gdy wiadomy od Francuzów przymus włożył nieuchronną potrzebę na rząd Pruski i miasta Lubeck zamknięcia portów swoich handlowi Angielskiemu; Monarcha względ mając na ich słabość i nie chcąc pomnażać klęski, dozwala okrętom znajdującym się w Anglii spokojnie powracać z ładunkiem do oyczyzny. Drugi edykt równą powolność czyni Portugalczykowi.

Pisma nasze tém bardziej ubolewają nad losem Regenta, że naraził się na przypadek iedynie przez szacunek narodu Angielskiego, i zachowaną pamięć dawnego przymierza, dozwalając im własność uprowadzić, ponieważ rozumiał że konfiskować przez ludzkość nie mógł i słusność. Cały narod Angielski zapewne wdzięcznym być powinien temu panu, i gotów będzie łożyć wszystko, ażeby stratę nadgrodził. Tymczasem w Ministryum niezgoda panuje. Hawkesbury chce zachować wiernie akt nawigacyi, zamykając Amerykanom osady cukrowe, Castlereagh porty wschodnio Indyjskie. Gotuje się wielka, zbawienna dla narodu odmiana. Portland z Ministrów pierwszy, który r. 1782 był Irlandzkim Wice Królem, odebrał mocne uwagi względ tamtejszych Katolików; te zkloniły umysł iego; Canning, Castlereagh, kilku innych Ministrów iedno z nim rozumieją, że czas jest uczynić cokolwiek dla tak wielkiej części poddanych Króla. Słychać że Canning przyiósł na siebie obowiązek trudny przełożenia wszystkiego Monarsze, który iak dobrze wiemy, trwa zawsze w dawnym przekonaniu; iż złamałby przysięgę przy wstąpieniu na tron wykonaną. Oprócz Biskupów, którzy Jerzego 3 utrzymują w tych myślach, Ministrowie Hawkesbury i Percival ludzie zdania przeciwnego, oświadczyli zprzeciwiać się temu projektowi w Parlamencie i radzie; lecz tym delikatnie przypomnieli kolledzy, że Lordowie Addington i Gre-

nville chociaż oddaleni od dworu mają naywyższy u Króla szacunek.

PARYZ d. 6 stycznia. Z okoliczności wyjazdu do Brezylji Regenta pisma nasze czynią uwagi następujące. 4 okręta i 5 fregat znalezionych w Lisbonie uzbroić kazano. Dom Baganza Portugallią utracił dla przyiaźni Angielskiej. Francya wiele zyskała oddalając ten narod z Lisbony, Setuval, Porto; reszta lądu Europejskiego iest oswobodzona. Odnieśliśmy korzyść z niepodległości Amerykanom daney, nie ztracimy na przeniesieniu Regenta do Brezylji; ta kraina z Europą handlować musi. Wydaie drogie kamienie, złoto, i wszelkie produkta wyspom cukrowym właściwe; ostatnich Anglia nie potrzebuie, będą więc przedawane innym narodom, Francya da w zamianę swoje rękodzieła; lecz ten handel nie iuż w Lisbonie prowadzić będziemy; przenieść się musi do naszych portów, na czém zysk wielki. Anglia traci pożytecznego przymierzenia; nie pierwsza to pomyłka. Zamykając Elbę i Weser zniszczyła handel swoy w kraiach ieszcze nie zaiętych strażą Francuzką. Bombardując Coppenhagę odraziła od siebie pozostałych przyiaciół, morze Bałtyckie i Sund swoim żeglarzom zamknęła. Daiąc nowe i niesłychane przepisy handlującym narodom pomnoży liczbę nieprzyiaciół, i zamknie handel bardziej niż spodziewać się mogli Francuzi.

Napoleon ogłaszając w Berlinie porty Angielskie zamkniętymi nie rozumiał, żeby sam nieprzyiaciel miał przywieść do skutku rozrządzenie iego, zniesieniem flagi obojętney która handel ułatwiała. Co ztąd wyniknie? Amerykańskie okręta prosto z domu do Francyi żeglować będą, albo dadzą się przetrząsać Anglikom, do portów Angielskich prowadzić, i cło narzucone zapłaciwszy będą zkonfiskowane u nas. RPTa na taką zniewagę nie zezwoli; a iezeli dla zachowania z nią pokoju potrzebnego Anglicy odstąpią niesłuszney pretensyi, Amerykanie Europeyzykom dostarczą surowe do rękodzieł produkta całego świata, od nich brać będą wyrobione; ten handel zakwitnie z uszczerbkiem Angielskiego. Jezeli zaś Brytannia nie okaże Amerykanom tey powolności, wojować z niemi powinna. Może RPTa przez miłość pokoju zgodzić się na przetrząsanie swoich statków, i opłatę 25 procentów Anglikom od towaru przedać się mającego w portach Europy lądowej; lecz ta podłość na nic się iey nie przyda; do Europy lądowej takie statki zawiać nie mogą, wchodzące zginą, do Anglii płynąc ładunku swego nie przedadzą, gdyż ten narod sam wszystkiego zakupić nie zdoła, co wielu narodom wystarcza; próżna więc byłaby opłata 25 procentów. Łatwiej więc Amerykanom zostać w nieprzyiaźni z wrogiem Europy, i handel z nią prowadzić bez pozwolenia, byleby do tego użyli statków zbroynych, któreby odpor dać mogły korsarzom; gdyż Brytannia nie zdoła okryć Oceanu flottami wojennemi na każdym miejscu i wszystkie zamknąć ściśle porty. Reszta później.